

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/145/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3721010839
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3721010839.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Janíka a členov senátu JUDr. Petra Tótha a JUDr. Michala Antalu, v trestnej veci proti obžalovanému P. Q., nar. XX.XX.XXXX v F. W., trvale bytom F. W., X. XXXX/XX, prechodne bytom F. W., D. XXX/XX, t. č. vo väzbe v ÚVV a ÚVTOS Žilina, pre prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. b), c), e), ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 1T/50/2021 zo dňa 09.11.2021, na verejnom zasadnutí konanom dňa 27. januára 2022 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného P. Q. z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 1T/50/2021 zo dňa 09.11.2021, bol obžalovaný P. Q. uznaný vinným v bode 1/ z prečinu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. b), c), e), ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. a v bode 2/ z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

1/ v období od 01.01.2020 do 03.06.2020 na rôznych miestach v F. W., po predchádzajúcom požití alkoholických nápojov, opakovane prenasledoval svoju bývalú manželku D. G. tým spôsobom, že

- denne, zvyčajne v ranných hodinách, chodil do Kočkovskej pekárne na A. ulici v F. W., kde jeho bývalá manželka pracuje ako predavačka, tam ju verbálne napádal, vulgárne jej nadával, odmietal rešpektovať, že už nie sú manželia, v čase pred otvorením predajne klopal na dvere predajne, vykričal na ňu a nadával jej,
- pravidelne, niekoľkokrát do týždňa, vyhľadával jej osobnú blízkosť tým spôsobom, že ju čakával pred bytovým domom, kde býva, ráno, keď išla do práce a čakával ju aj po práci, keď išla domov, niekedy s ňou cestoval v autobuse, pri týchto stretnutiach jej vulgárne nadával a žiadal od nej, aby sa k nemu vrátila,
- opakovane, vo večerných a nočných hodinách, jej do okna bytu hádzal kamienky, zvonil na bytový zvonček, ktorý v dôsledku jeho konania odpojila, nakoľko ju tým budil, ak sa mu podarilo dostať do vchodu bytového domu, búchal a kopal do dverí, vykrikoval a vulgárne jej nadával,
- niekoľkokrát denne jej telefonoval na mobilný telefón z telefónneho čísla XXXX XXX XXX, na čo si D. G. toto číslo zablokovala, pretože s ním odmietala komunikovať,

pričom jeho konanie u D. G. vzbudilo dôvodnú obavu o jej život a zdravie, nakoľko už v minulosti ju dlhodobo fyzicky aj psychicky týral, za čo bol aj odsúdený a aj naďalej na ňu neprimerane žiarlil a neakceptoval ich rozvod, a tiež jej toto jeho konanie zásadne zhoršilo kvalitu života, nakoľko bola z jeho prenasledovania v neustálom strehu a strese, vonku sa pohybovala len s kaserom a cítila sa nepríjemne v práci pred zákazníkmi a kolegyňami,

2/ hoci bol ako otec maloletej Q. Q. a maloletej A. Q., obe nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, povinný prispievať na ich výživu podľa zákona o rodine a tiež na základe rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 15.04.2019, sp. zn. 14P/7/2019, právoplatného dňa 15.05.2019, sumou vo výške 160 eur mesačne na každú, teda spolu sumou vo výške 320 eur mesačne, ktoré výživné bol povinný poukazovať mesačne vopred matke detí D. G., bytom F. W., O. XXXX/XX-X, plneniu vyživovacej povinnosti sa od mesiaca február 2020 úmyselne vyhýbal tým spôsobom, že napriek tomu, že podnikal ako samostatne zárobkovo činná osoba v rôznych predmetoch podnikania, zo svojho príjmu na výživu svojich maloletých dcér v Považskej Bystrici a ani na inom mieste pravidelne neprispieval, čím mu za obdobie od mesiaca február 2020 do mesiaca jún 2020 vrátane, nakoľko dňa 10.07.2020 pozastavil prevádzkovanie živnosti a zaevidoval sa do evidencie uchádzačov o zamestnanie na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Považská Bystrica, vznikol dlh na výživnom v celkovej výške 1.100 eur, nakoľko časť dlhu na výživnom vo výške 500 eur uhradil.

Za to bol odsúdený podľa § 360a ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, § 36 písm. l), písm. n), § 37 písm. h), písm. m), § 41 ods. 1 Tr. zák., na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 73 ods. 2 písm. d), ods. 4, § 74 ods. 1 Tr. zák. bolo obžalovanému uložené aj ochranné protialkoholické liečenie v ústavnej forme.

Proti výroku o zaradení do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia (o spôsobe jeho výkonu) a výroku o ochrannom liečení citovaného rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný P. Q., ktoré odôvodnil prostredníctvom obhajcu. Domáhal sa zaradenia na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ktorý považoval pre dosiahnutie jeho nápravy za dostačujúci. Život prehodnotil a po návrate z výkonu trestu chce žiť usporiadaným životom, chce sa zapojiť do pracovného procesu, aby mohol dlh na výživnom doplatiť a riadne platiť aj výživné v určenej výške. Pokiaľ ide o uložené ochranné opatrenie, znalecký posudok MUDr. G. L. považuje za tendenčný a formálny, spracovaný vo všeobecnej rovine, na základe vyšetrenia znalca formou klinického rozhovoru a pozorovania so základnými rozpormi v jeho záveroch. Obžalovaný uviedol, že do doby 10 rokov systematického nadužívania alkoholu znalec zahrnul aj obdobia, keď bol vo výkone trestu odňatia slobody (od 18.05.2016 do 22.05.2018, od 26.05.2019 do 08.11.2019), keď pracoval na dohodu od novembra 2019 do januára 2020 a od začiatku júla 2021 do 29.07.2021, keď bol vzatý do väzby. V rámci vykonaného dokazovania on súdu predložil dôkaz o tom, že ku dňu 08.11.2021 bezplatne daroval krv celkom 53 krát, čo nie je zlučiteľné s požívaním alkoholu v rozsahu, ako to hodnotí znalec vo svojom znaleckom posudku. Obžalovaný sa domnieva, že postačujúce bude uloženie tohto liečenia ambulantnou formou, ktoré splní svoj účel. Domáhal sa preto, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku, ktorým bol zaradený na výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia a vo výroku, ktorým mu bolo uložené ochranné protialkoholické liečenie v ústavnej forme a aby vo veci sám rozhodol rozsudkom tak, že ho na výkon trestu odňatia slobody zaradí do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a ochranné protialkoholické liečenie mu uloží len ambulantnou formou.

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Považská Bystrica (ďalej len prokurátorka) vo vyjadrení k odvolaniu obžalovaného uviedla, že obžalovaný bol rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica, sp. zn. 2T/148/2016 zo dňa 04.04.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 23To/3/2019 zo dňa 04.03.2019 uznaný vinným zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), b), ods. 3 písm. d) Tr. zák. s poukázaním na § 138 písm. d) Tr. zák. a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. d) Tr. zák. s poukázaním na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák., za čo mu bol za použitia § 39 ods. 1, 3 písm. d) Tr. zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere tri roky. Z výkonu trestu bol podmienene prepustený dňa 08.11.2019 a bola mu určená skúšobná doba na 18 mesiacov. Skutok, ktorý je predmetom tejto trestnej veci spáchal v skúšobnej dobe podmienene prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, v oboch trestných veciach je poškodenou bývalá manželka obžalovaného D. G.. Obžalovaný sa teda opakovaně dopúšťa trestnej činnosti voči svojej bývalej manželke, odmieta akceptovať rozvod, je závislý na alkohole, už vykonaný nepodmienečný trest odňatia slobody mu nezabránil v páchaní ďalšej trestnej činnosti a zjavne nevedol k jeho prevýchove, aby viedol riadny život a tiež s poukázaním na skutočnosť, že skutok spáchal už necelé dva mesiace po podmienene prepustení z výkonu trestu a preto mala za to, že u obžalovaného nie sú splnené podmienky na použitie ustanovenia § 48 ods. 4 Tr. zák. Pokiaľ ide o ochranné liečenie, súd prvého stupňa pri ukladaní tohto ochranného opatrenia vychádzal zo

záverov znaleckého posudku znalca, ktorý bol do trestného konania zákonným spôsobom pribratý ako znalec z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria. Orgány činné v trestnom konaní, súd ani obžalovaný nedisponujú adekvátnymi odbornými znalosťami, aby boli spôsobilé závery znaleckého posudku rozporovať, obžalovaný na hlavnom pojednávaní nepredložil žiadny iný znalecký posudok, ktorý by závery P. L. spochybňoval. Prokurátorka preto navrhla, aby súd druhého stupňa odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní, prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietnuť.

Obhajkyňa obžalovaného navrhla, aby krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené v závere písomného odôvodnenia odvolania.

Obžalovaný sa stotožnil s písomnými dôvodmi odvolania a navrhol, aby krajský súd rozhodol tak, ako to navrhla jeho obhajkyňa.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Krajský súd uvádza, že pokiaľ ide o výrok o vine, súd prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom, keď po tom, čo prijal na hlavnom pojednávaní vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. o vine, uznal obžalovaného P. Q. vinným v bode 1/ z prečinu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. b), c), e), ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. a v bode 2/ z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zák., pretože obžalovaný svojím konaním popísaným v bode 1/ a 2/ skutku naplnil všetky zákonné znaky citovaných trestných činov. Keďže odvolací súd v napadnutom rozsudku vo vzťahu k výrokom o vine ani v postupe súdu predchádzajúcom týmto výrokom nezistil chyby odvolaním nevytýkané a odôvodňujúce podanie dovolania, preskúmal z podnetu podaného odvolania v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. len výroky o spôsobe výkonu trestu odňatia slobody a ochrannom liečení a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa tiež dôsledne uložil obžalovanému podľa § 41 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody podľa § 360a ods. 2 Tr. zák., nakoľko toto zákonné ustanovenie upravujúce prečin nebezpečného prenasledovania (trestná sadzba v rozpätí 6 mesiacov až 3 roky) sa v porovnaní prečinom zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zák. (trestná sadzba v rozpätí 0 až 3 roky) vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný, čo odôvodňuje i dolná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody pri tomto prečine (šesť mesiacov). Z dôvodu pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností (2:2) podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. pri ukladaní úhrnného trestu odňatia slobody vychádzal z trestnej sadzby tohto trestu pri prečine nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 2 Tr. zák. (6 mesiacov až 3 roky). Krajský súd v tomto smere dospel k záveru, že trest odňatia slobody uložený obžalovanému súdom prvého stupňa vo výmere 10 (desať) mesiacov nepodmienečne podľa príslušnej trestnej sadzby je trestom zákonným s tým, že nejde o trest uložený súdom prvého stupňa mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby, čo by zakladalo dovolací dôvod (§ 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por.).

Pokiaľ súd prvého stupňa zaradil obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, postupoval správne a v súlade so zákonom, pretože na takéto rozhodnutie boli splnené zákonné podmienky v zmysle ustanovenia § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. (obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin). Konkrétne bol obžalovaný vo výkone trestu odňatia slobody pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), b) Tr. zák. a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. d) Tr. zák. s poukazaním na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák., pričom mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní tri roky. Z výkonu trestu odňatia slobody bol obžalovaný uznesením Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 6Pp/160/2019 zo dňa 09.09.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 2Tos/126/2019 zo dňa 08.11.2019

podmienečne prepustený na slobodu dňa 08.11.2019. V preskúmvanej trestnej veci obžalovaný skutok v bode 1/ (prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. b/, c/, e/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák.) páchal od 01.01.2020, t. j. necelé dva mesiace po podmienečnom prepustení. Obžalovaný tým počas skúšobnej doby podmienečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody spáchal ďalšiu úmyselnú trestnú činnosť. Pri obžalovanom tým krajský súd nevzhladol možnosť aplikácie ustanovenia § 48 ods. 4 Tr. zák. S prihliadnutím na závažnosť trestného činu (v bode 1/), ktorý obžalovaný opäť spáchal voči svojej bývalej manželke D. G. (blízkej osobe) a mieru narušenia obžalovaného (predchádzajúci nepodmienečný trest odňatia slobody, podmienečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nevedlo k náprave obžalovaného, dlhodobo užíva alkohol, trestnú činnosť vždy páchal pod vplyvom alkoholu) dospel krajský súd k záveru, že zaradením obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia by náprava obžalovaného nebola lepšie zaručená.

Súd prvého stupňa nepochybil ani vo výroku, ktorým obžalovanému P. Q. uložil ochranné protialkoholické liečenie v ústavnej forme. Výrok o uvedenom ochrannom liečení uložený podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. bol odôvodnený tým, že obžalovaný spáchal trestný čin (v bode 1/) pod vplyvom návykovej látky (alkoholu), pričom súčasne korešpondoval (zodpovedal) so závermi znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria č. 12/2021 pribratého v prípravnom konaní. Súd prvého stupňa pri ukladaní ochranného protialkoholického liečenia v ústavnej forme preto správne vychádzal aj zo záverov tohto znalca, ktorý navrhol túto formu liečenia predovšetkým z dôvodu, že pohyb obžalovaného na slobode je nebezpečný pre spoločnosť pri pokračovaní v nadužívaní alkoholu a môže dokonca vyústiť až k duševnej poruche (alkoholickej žiarliveckej poruche). Takouto formou ochranného liečenia bude nepochybne zohľadnená nielen ochrana spoločnosti pred ďalšou trestnou činnosťou, ale aj potreba liečenia u obžalovaného (§ 35 ods. 5 veta prvá Tr. zák.). Krajský súd len pre úplnosť (zdôraznenie vecnej správnosti tohto výroku napadnutého rozhodnutia) dodáva, že obžalovaný sa pod vplyvom alkoholu dopustil nielen predchádzajúcej trestnej činnosti, pre ktorú bol v minulosti vo výkone trestu odňatia slobody, ale aj prejednávaného skutku (v bode 1/) a s vysokou pravdepodobnosťou i dvoch priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu (dňa 01.03.2020, 07.08.2020), ktoré obžalovaný spáchal vo večerných hodinách.

Krajský súd vzhľadom na vyššie uvedené odvolanie obžalovaného P. nepovažoval za dôvodné a preto ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (3:0).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.